

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/180,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2016,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä vertailusalkkujen arviointivaatimuksia ja arviointien jakamismenettelyjä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 78 artiklan 7 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On tarpeen vahvistaa vaatimukset arvioinneille, jotka toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä sisäisille menetelmille, jotka laitokset ovat hyväksyneet omien varojen vaatimusten laskentaa varten, ja yksityiskohtaiset säännöt menettelyille kyseisten arviointien jakamiseksi sellaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joilla on toimivalta valvoa riskipainotettujen vastuuerien määrien tai omien varojen vaatimusten kirjoa laitoksissa, joilla on lupa käyttää sisäisiä menetelmiä näiden määrien tai omien varojen vaatimusten laskennassa.
- (2) Laitosten käyttämien edistyneiden menetelmien laadun arviointi mahdollistaa sisäisten menetelmien vertailun unionin tasolla. Tässä yhteydessä Euroopan pankkiviranomainen (EPV) avustaa toimivaltaisia viranomaisia arvioimaan mahdollista omien varojen vaatimusten aliarviointia. Arviointien jakamismenettelyitä koskevien sääntöjen olisi sisällettävä asianmukaisia säännöksiä aikataulusta, jonka mukaan arviointeja jaetaan asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja EPV:n kanssa.
- (3) Toimivaltaisilla viranomaisilla, joiden tehtävänä on valvoa laitoksia, jotka kuuluvat konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmään, on oikeutettu etu kyseisten laitosten käyttämien sisäisten menetelmien laadun suhteen, koska kyseiset viranomaiset myötävaikuttavat ensi sijassa yhteiseen päätökseen sisäisten menetelmien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾ 20 artiklan nojalla. Säännöissä, jotka koskevat direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 mukaisesti tehtyjen arviointien jakamismenettelyjä, olisi myös täsmennettävä, miten yleisiä yhteistyö- ja tietojenvaihtovelvoitteita sovelletaan kollegioissa erityisesti vertailuharjoituksen yhteydessä.
- (4) Sen varmistamiseksi, että direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyt arvioinnit jaetaan tehokkaalla ja käytännöllisellä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten olisi esitettävä arvionsa tai näkemyksensä niiden omien varojen vaatimusten mahdollisesta aliarvioinnista, jotka ovat peräisin laitosten käyttämistä sisäisistä menetelmistä, ja perustelut tekemänsä arvioinnin päätelmille. Lisäksi mainitun direktiivin 78 artiklan 4 kohdan

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

mukaiset toimivaltaisten viranomaisten tosiasialliset tai suunnitellut korjaustoimet ovat merkityksellisiä myös kaikille muille toimivaltaisille viranomaisille, joiden tehtävänä on valvoa laitoksia, jotka kuuluvat konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmään, koska kyseisillä viranomaisilla on oikeutettu kyseisten laitosten käyttämän sisäisen menetelmän laadun säilymiseen. Toimivaltaisten viranomaisten tosiasiallisista tai suunnitelluista korjaustoimista olisi ilmoitettava myös EPV:lle mainitun direktiivin 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti, koska ne ovat EPV:n tehtävienhoidon kannalta välttämättömiä.

- (5) EPV:n raportti, joka laaditaan toimivaltaisten viranomaisten avustamiseksi sisäisten menetelmien laadun arvioinnissa, on vertailuharjoituksen kulmakivi, koska se sisältää tulokset, jotka on saatu vertailemalla asiaankuuluvia laitoksia ja vertaisryhmiä unionin tasolla. Sen vuoksi EPV:n raporttiin sisältyvien tietojen olisi muodostettava perusta, jonka pohjalta toimivaltaiset viranomaiset päättävät, mitkä yritykset ja salkut olisi arvioitava ”kiinnittäen erityistä huomiota”, kuten direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään.
- (6) Sisäisten menetelmien laadunarvioinnin tulokset riippuvat niiden tietojen laadusta, jotka asiaankuuluvat laitokset ovat ilmoittaneet komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070⁽¹⁾ mukaisesti. Näiden tietojen on oltava myös johdonmukaisia ja vertailukelpoisia. Toimivaltaisia viranomaisia olisi sen vuoksi vaadittava vahvistamaan, että laitokset soveltavat mainittua täytäntöönpanoasetusta moitteettomasti, erityisesti sen vaihtoehdon suhteen, jota laitokset voivat käyttää pidättäytyäkseen raporttoimista tiettyjä yksittäisiä salkkuja.
- (7) Kun toimivaltaiset viranomaiset laskevat vertailuarvoja standardimenetelmän perusteella, standardimenetelmän tuloksena saatuja luottoriskin omien varojen vaatimuksia olisi varovaisuussyistä oikaistava. Tämä oikaisu olisi vahvistettava tasolle, jota sovelletaan siirtymäkauden Basel I -lattian laskennassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 500 artiklan perusteella.
- (8) Vertailuarvojen laskentaa standardimenetelmän mukaisesti ei tällä hetkellä pidetä asianmukaisena markkinariskin tapauksessa, sillä ne voivat johtaa vääristymiin. Koska standardimenetelmän ja sisäisten menetelmien perusteella tehtävässä omien varojen vaatimusten laskennassa on huomattavia menetelmäeroja pääosin siksi, että yksittäisten positioiden yhdistämisessä tai hajauttamisessa on suuria eroja, näiden parametrien välinen vertailu ei pienten salkkujen markkinariskin osalta antaisi mielekästä osiittaa mahdollisesta omien varojen vaatimusten aliarvioinnista. Jos luottoriskimallien arvioinnissa otetaan huomioon standardimenetelmän mukaan tehdyt laskelmat, näitä olisi käytettävä ainoastaan arvioinnin vertailuarvoina eikä alarajoina.
- (9) Arvioidessaan laitosten sisäisten menetelmien yleistä laatua ja tietyissä menetelmissä havaitun vaihtelun tasoa toimivaltaisten viranomaisten olisi tuloksiin keskittymisen lisäksi pyrittävä määrittämään tärkeimmät vaihtelutekijät ja tekemään päätelmiä erilaisten mallintamismenetelmien avulla. Toimivaltaiset viranomaiset olisi sen vuoksi velvoitettava ottamaan huomioon tulokset, jotka on saatu vaihtoehtoista Value-at-Risk-lukua (VaR) ja stressattua Value-at-Risk-lukua (sVaR) koskevista laskelmista voitto–tappio-aikasarjojen perusteella.
- (10) Koska toimivaltaisilla viranomaisilla on keskeinen tehtävä sisäisten menetelmien laadun tutkimisessa ja vahvistamisessa, toimivaltaisten viranomaisten olisi laitosten täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 mukaisesti raporttoimien tietojen lisäksi käytettävä aktiivisesti niille asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla annettuja valtuuksia hyväksyä ja valvoa sisäisiä menetelmiä aktiivisesti keräämällä kaikki mahdolliset lisätiedot, jotka ovat hyödyllisiä sisäisten menetelmien laadunarvioinnin jatkuvuuden kannalta.
- (11) Mitä tulee markkinariskin arvioimiseen, asetuksen (EU) N:o 575/2013 366 artiklan 3 kohdassa säädetään jo päivittäisestä toteutumatestauksesta, joka perustuu sekä salkun oletettuun että todelliseen arvonmuutokseen, koko salkun päivän päätösoptioiden osalta. Ylitysten lukumäärä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, ja sitä käytetään säännöllisesti mallin suorituskyvyn arvioimiseen ja lakisääteisten VaR- ja sVaR-kertoimien korotustekijöiden määrittämisessä. Siksi salkkujen osalta ei pitäisi soveltaa tai arvioida ylimääristä toteutumatestausta markkinariskin sisäisten menetelmien yhteydessä.
- (12) Se, että vertailuharjoitus tuottaa yksittäisessä salkussa tulokseksi ääriarvon tai että EPV:n raportin mukaan toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava vertailuharjoituksen tulos, ei välttämättä tarkoita sitä, että laitoksen käyttämä malli on virheellinen tai väärä. Tässä yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten suorittamia

(¹) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/2070, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, lomakkeiden, määritelmien ja tietotekniikkaratkaisujen teknisistä täytäntöönpanostandardeista, joita laitosten on käytettävä raportoidessaan Euroopan pankkiviranomaiselle ja toimivaltaisille viranomaisille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 2 kohdan mukaisesti (EUVL L 328, 2.12.2016, s. 1).

arviointeja olisi käytettävä keinona saada tarkempaa tietämystä laitosten malleista ja mallintamisoletuksista. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä analyysia, jossa tarkastellaan mahdollisia eroja laitosten täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 nojalla ilmoittamien luottoriskin omien varojen vaatimusten ja aiemmin havaittujen riskiparametrien (toteutumattomat) käytöstä johtuvien luottoriskin omien varojen vaatimusten välillä, korvaavana indikaattorina merkittävästä ja järjestelmällisestä omien varojen vaatimusten aliarvioinnista, mutta sillä ei saisi missään tapauksessa korvata sisäisen menetelmän asianmukaista validointia.

- (13) Käyttäessään vertailutuloksia toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava mahdollisia tietorajoituksia ja otettava tämä tarvittaessa huomioon tekemässään arvioinnissa. EPV:n olisi laskettava toteutumiin perustuvat ylimääräiset parametrit kerättyjen tietojen pohjalta. Nämä parametrit antavat lisäpanoksen analyysiin. Koska markkinariskimallien tuottamat omien varojen vaatimukset ovat salkkukohtaisia ja koska eriytetyllä tasolla saatuja päätelmiä ei voida ulottaa suoraan koskemaan laitosten tosiasiallisia salkkuja, olisi suhtauduttava varauksella kaikkiin alustaviin päätelmiin, jotka perustuvat yksinomaan yhdistetyistä salkuista johdettuun kokonaispääomatasoon. Arvioidessaan saatuja tuloksia toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se, että jopa ne yhdistetyt salkut, joissa instrumentteja on eniten, eroavat edelleenkin hyvin paljon kooltaan ja rakenteeltaan tosiasiallisista salkuista. Lisäksi tulokset eivät välttämättä ole vertailukelpoisia kaikissa tapauksissa, koska useimmat laitokset eivät kykene mallintamaan kaikkia yksittäisiä salkkuja. Olisi myös pidettävä mielessä, etteivät tiedot heijasta kaikkia omiin varoihin kohdistuvia toimia, kuten hajautusasetuksia koskevia rajoitteita tai omiin varoihin sovellettuja korotustekijöitä, joilla on tarkoitus ottaa huomioon tunnetut mallintamisongelmat tai puuttuvat riskitekijät.
- (14) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen on toimittanut komissiolle.
- (15) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä ⁽¹⁾,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Menettelyt arviointien jakamiseksi

1. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka tekevät laitosten sisäisille menetelmille vuotuisia laadunarviointeja direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jakavat kyseiset arvioinnit kaikkien muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) kanssa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun EPV on jakanut mainitun direktiivin 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun raporttinsa.
2. Vastaanotettuaan 1 kohdassa tarkoitettujen arviointien EPV jakaa ne asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden tehtävänä on valvoa laitoksia, jotka kuuluvat konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmään, elleivät arvioinnit laatineet toimivaltaiset viranomaiset ole jo jakaneet niitä.

2 artikla

Menettelyt tietojen jakamiseksi muiden toimivaltaisten viranomaisten ja EPV:n kanssa

Jakaessaan direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemiään arviointeja toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä

- a) arviointinsa päätelmät ja perustelut 3–11 artiklassa tarkoitettujen arviointivaatimusten perusteella;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- b) näkemyksensä mahdollisen omien varojen vaatimusten aliarvioinnin suuruudesta, joka on tulosta laitosten käyttämistä sisäisistä menetelmistä.

3 artikla

Yleiskatsaus

1. Tehdessään direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviointia toimivaltaisten viranomaisten on yksilöitävä, mitkä sisäiset menetelmät edellyttävät erityistä arviointia, oikeassa suhteessa liiketoimintamalliin liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen, ja missä määrin täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2016/2070 mainittujen laitosten salkut ovat merkityksellisiä laitoksen riskiprofiilin kannalta. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon myös analyysi, joka esitetään direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa EPV:n raportissa, seuraavasti:

- a) niiden on pidettävä mallinnuksesta saatuja arvoja, jotka EPV:n raportin mukaan ovat ääriarvoja, osoituksena merkittävistä eroista omien varojen vaatimuksissa direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- b) niiden on pidettävä mallinnuksesta saatuja arvoja ja näiden arvojen standardipoikkeamaa niiden vastuiden osalta, jotka sisältyvät samaan vertailusalkkuun tai samankaltaisiin vertailusalkkuihin, jotka mainitaan EPV:n raportissa, alustavana osoituksena merkittävistä eroista ja tapauksen mukaan pienestä tai suuresta omien varojen vaatimusten kirjosta direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- c) niiden on pidettävä mahdollisia eroja, jotka lasketaan tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti, alustavana osoituksena merkittävistä ja järjestelmällisestä omien varojen vaatimusten aliarvioinnista direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- d) niiden on pidettävä mahdollisia eroja laitosten täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 mukaisesti ilmoittamien arvioitujen riskiparametrien ja laitosten mainitun täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti ilmoittamien aiemmin havaittujen riskiparametrien (toteutumien) välillä alustavana osoituksena merkittävistä eroista omien varojen vaatimuksissa direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- e) niiden on pidettävä mahdollisia eroja laitosten täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 mukaisesti ilmoittamien luottoriskin omien varojen vaatimusten ja niiden luottoriskin omien varojen vaatimusten välillä, jotka ovat tulosta laitosten mainitun täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti käyttämistä toteutumista tai jotka EPV on laskenut direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa raportissaan, alustavana osoituksena merkittävistä ja järjestelmällisestä omien varojen vaatimusten aliarvioinnista direktiivin 78 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Käyttäessään EPV:n laatimaa raporttia toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon mahdolliset tietorajoitukset ja tarvittaessa ilmentää tätä arvioinnissaan.
2. Tehdessään 1 kohdassa tarkoitettua arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 6–11 artiklassa tarkoitettuja arviointivaatimuksia.

4 artikla

Mahdollisten luottoriskierojen laskenta standardimenetelmällä

1. Toimivaltaisten viranomaisten on laskettava 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut mahdolliset erot vähentämällä laitosten täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 mukaisesti ilmoittamat luottoriskin omien varojen vaatimukset standardimenetelmällä saaduista luottoriskin omien varojen vaatimuksista. Lisäksi niiden on laskettava näitä eroja koskevat vertailutilastot seuraavasti:

- a) matalan maksukyvyttömyysoisuuden salkkujen osalta salkkutasolla, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta olevia saamia, jotka ovat kyseisen valtion ja keskuspankin kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja;
- b) korkean maksukyvyttömyysoisuuden salkkujen osalta salkkutasolla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja vertailutilastoja laskettaessa toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä oikaistuja luottoriskin omien varojen vaatimuksia tasolla, jota sovelletaan siirtymäkauden Basel I -lattian laskemiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 500 artiklan perusteella.

5 artikla

Mahdollisten luottoriskierojen laskenta toteutumien avulla

Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä erojen laskennassa keskimääräisiä toteutumia sekä yhden että viiden vuoden pituiselta kaudelta.

6 artikla

Arviointivaatimukset

1. Tehdessään tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, noudattavatko laitokset täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 vaatimuksia, jos laitokset ovat hyödyntäneet kyseisen täytäntöönpanoasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa toimittaakseen rajoitetumman raportin mainitun täytäntöönpanoasetuksen nojalla. Toimivaltaisten viranomaisten on tässä yhteydessä vahvistettava perusta ja oikeutus mahdollisille rajoituksille raporteissa, jotka kyseiset laitokset ovat laatineet kyseisen täytäntöönpanoasetuksen nojalla.

2. Tehdessään 3 artiklan 1 kohdan tarkoitettua arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava, mitkä ovat kyseisessä kohdassa tarkoitetun merkittävän ja järjestelmällisen aliarvioinnin sekä pienen tai suuren omien varojen vaatimusten kirjon syyt, soveltamalla

- a) luottoriskimenetelmiä koskeviin arviointeihin 7 ja 8 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia;
- b) markkinariskimenetelmiä koskeviin arviointeihin 9 ja 11 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

7 artikla

Luottoriskin sisäisiä menetelmiä koskevat yleiset arviointivaatimukset

1. Tehdessään 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luottoriskimenetelmiä koskevaa arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa käytettävä vähintään vertailusalkkuihin valvontatarkoituksissa sovellettavia sisäisiä menetelmiä koskevia tietoja, jotka sisältyvät seuraaviin asiakirjoihin:

- a) EPV:n raportti, joka mainitaan direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa;
- b) laitoksen säännölliset validointiraportit;
- c) mallin dokumentaatio, mukaan lukien ohjeistus, mallin kehitystä ja kalibrointia koskevat asiakirjat ja kuvaus sisäisten menetelmien metodologiasta;
- d) raportit paikalle tehdyistä käynneistä.

2. Tehdessään 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia, joka koskee luottoriskimenetelmiä, toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) se, käyttääkö laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan mukaisesti omia estimaatteja tappio-osuudesta ja luottovasta-arvokertoimista;
- b) mallin soveltamisala ja vertailusalkkujen edustavuus;

- c) mallien tärkeimmät ominaispiirteet, esimerkiksi tekijät, joiden perusteella voidaan tehdä ero seuraavien välillä: keskitetyillä ryhmätasolla suunnitellut ja kalibroidut (yleiset) mallit ja ainoastaan vastaanottavan jäsenvaltion lainkäyttöalueelle suunnitellut ja kalibroidut (paikalliset) mallit, ostetut ja laitoksen mallit sekä sisäisiä tietoja käyttäen kehitetyt ja kalibroidut mallit ja ulkoisia tietoja käyttäen kehitetyt ja kalibroidut mallit;
- d) mallin hyväksymis- ja kehittämispäivämäärä;
- e) vertailu ennustettujen ja havaittujen maksukyvyttömyysasteiden välillä merkityksellisellä ajanjaksolla;
- f) vertailu ennustettujen talouden laskusuhdanteen tappio-osuuksien ja havaittujen tappio-osuuksien välillä;
- g) vertailu ennustettujen ja havaittujen maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden välillä;
- h) käytettyjen aikasarjojen pituus ottaen tapauksen mukaan huomioon myös ongelmavuodet tai mahdollisten oikaisujen luonne ja olennaisuus laskusuhdanneolojen kuvaamiseksi sekä varovaisuusmarginaalien lisääminen mallin kalibroimista varten;
- i) viimeaikaiset muutokset sen laitoksen salkun koostumuksessa, johon sisäistä menetelmää sovelletaan;
- j) laitoksen salkun mikro- ja makrotaloudellinen tilanne, riski- ja liiketoimintastrategia sekä sisäiset prosessit, kuten maksukyvyttömyiden vastuiden perintämenettelyt (workout procedures);
- k) senhetkinen suhdannevaihe, valittu luokitustapa (point-in time (PIT) tai through-the-cycle (TTC)) ja mallin havaittu suhdanneherkkyys;
- l) niiden luokitusluokkien ja -dimensioiden lukumäärä, joita laitokset käyttävät maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä, tappio-osuutta ja muuntokerrointa koskeissa malleissaan;
- m) laitoksen käyttämät maksukyvyttömyys- ja tervehtymisastemääritelmät;
- n) tapauksen mukaan se, onko avoimet perinnässä olevat keskeneräiset tapaukset sisällytetty aikasarjoihin, joita käytetään tappio-osuutta koskevien mallien kalibroinnissa.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, etteivät 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ole riittäviä päätelmien tekemiseksi 2 kohdassa luetelluista tiedoista, niiden on viipymättä kerättävä laitoksilta lisätietoja, joita ne pitävät tarpeellisina arviointinsa viimeistelemisen kannalta.

Päätäessään siitä, millaisia lisätietoja on tarpeen kerätä, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon laitoksen parametrien ja omien varojen vaatimusten poikkeaman olennaisuus ja merkityksellisyys. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä lisätiedot tavalla, jota ne pitävät tarkoituksenmukaisimpana, mukaan lukien kyselylomakkeet, haastattelut ja käynnit paikan päällä.

8 artikla

Luottoriskin sisäisiä menetelmiä koskevat yleiset arviointivaatimukset erityisesti matalan maksukyvyttömyyden osalta

1. Tehdessään 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia, joka koskee matalan maksukyvyttömyyden vastapuolia täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 liitteessä I olevan lomakkeen 101 mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, johtuvatko erot laitoksen ja sen vertaisryhmien luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten välillä jostakin seuraavista:

- a) matalan maksukyvyttömyyden otoksiin kuuluvien vastapuolten erilainen luokittelujärjestys tai erilaiset yksittäisiin luokkiin osoitetut maksukyvyttömyyden todennäköisyyden tasot;
- b) erityiset sopimustyytit, vakuusinstrumentit tai vastapuolten sijaintipaikka;
- c) maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien, tappio-osuuksien, maturiteettien tai luottovasta-arvokerrointen heterogeisuus;
- d) vakuuden asettamiskäytännöt;
- e) riippumattomuus ulkoisten luokitusten perusteella tehdyistä arvioinneista ja sisäisten luokitusten päivitystiheys.

2. Jos jokin laitos luokittelee vastapuolen "maksukyvyttömäksi", vaikka muut laitokset luokittelevat tämän "maksukykyiseksi", tai päinvastoin, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava kyseiseen vastapuoleen 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää.

9 artikla

Markkinariskin sisäisiä menetelmiä koskevat yleiset arviointivaatimukset

1. Tehdessään 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia on toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa käytettävä vähintään valvontatarkoituksissa sovellettavien sisäisten menettelyjen vertailusalkkuja koskevia tietoja, jotka sisältyvät seuraaviin asiakirjoihin:

- a) EPV:n raportti, joka mainitaan direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa;
- b) laitoksen validointiraportit, joita pätevät riippumattomat tahot laativat sisäisen mallin kehittämissä vaiheissa ja tämän jälkeen aina, kun sisäiseen malliin tehdään merkittäviä muutoksia. Raportit sisältävät tietoja testeistä, joilla pyritään osoittamaan, että kaikki sisäisiin menetelmiin liittyvät oletukset ovat asianmukaisia eivätkä yli- tai aliarvioi riskejä, salkkujen riskeihin ja rakenteisiin liittyvästä toteutumatestauksesta sekä hypoteettisten salkkujen käytöstä, jolla varmistetaan, että sisäisissä menetelmissä otetaan huomioon mahdolliset erityiset rakennepiirteet, kuten olennaiset perusriskit (basis risks) ja keskittymäriskit;
- c) ilmoitukset edellisvuoden aikana toteutumatestausten yhteydessä havaittujen päivittäisten ylitysten lukumäärästä ja syistä, kun toteutumatestausta koskee oletettua ja todellista arvonmuutosta salkun arvossa;
- d) mallin dokumentaatio, mukaan lukien ohjeistus, mallin kehitystä ja kalibrointia koskevat asiakirjat ja kuvaus sisäisten menetelmien metodologiasta;
- e) raportit paikalle tehdyistä käynneistä.

2. Tehdessään 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arviointia toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa otettava huomioon seuraavaa:

- a) laitoksen valitsema ja soveltama VaR-menetelmä;
- b) mallin soveltamisala ja vertailusalkkujen edustavuus;
- c) perusta ja oikeutus siinä tapauksessa, että riskitekijä on sisällytetty laitoksen hinnoittelumalliin muttei sen riskienmittausmalliin;
- d) malliin sisällytetyt riskitekijät, jotka vastaavat kaikkien niiden valuuttojen korkoja, joissa laitoksella on koron muutoksille herkkiä, laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia positioita;
- e) niiden maturiteettisegmenttien lukumäärä, joihin yksittäiset korkokäyrät on jaettu;
- f) menetelmä, jolla mitataan eri korkokäyrien epätäydellisestä korrelaatiosta johtuvia riskejä;
- g) riskitekijät, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä valuuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat;
- h) niiden riskitekijöiden lukumäärä, joilla mitataan osakeriskejä;
- i) menetelmä, jolla arvioidaan riskejä, jotka todenmukaisissa markkinaskenaarioissa aiheutuvat likviditeetiltään heikommista positioista ja sellaisista positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu;
- j) mallissa käytettyjen korvaavien indikaattorien historialliset tulokset ja arvio kyseisten indikaattorien vaikutuksista riskilukuihin;
- k) VaR-laskennassa käytettyjen aikasarjojen pituus;
- l) menetelmä, jolla määritetään sVaR-laskennan stressikausi, ja vertailusalkuille valitun stressikauden tarkoituksenmukaisuus;
- m) menetelmät, joilla riskienmittausmallissa kuvataan epälineaarisuuksia optioissa, mukaan lukien muut tuotteet, sekä korrelaatio- ja perusriskejä, erityisesti jos laitos käyttää täysimääräisen uudelleenarvostuksen sijaan Taylorin approksimaatiomenetelmää;

- n) menetelmät, joilla kuvataan riskikohteeseen liittyviä perusriskejä ja sitä, miten herkkiä menetelmät olennaisille idiosynkraattisille eroille samankaltaisten muttei identtisten positioiden välillä;
- o) menetelmät, joilla kuvataan tapahtumariskejä;
- p) maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin (IRC) laskennan menetelmät, joilla määritetään yksittäisten positioiden likviditeettihorisontit, maksukyvyttömyyden todennäköisyydet (PD), tappio-osuudet (LGD) ja siirtymämatriisit, joita käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 374 artiklassa tarkoitetussa simulaatiossa;
- q) korrelaatiokaupankäyntiä koskevien sisäisten mallien osalta menetelmät, joilla kuvataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 377 artiklan 3 kohdassa mainittuja riskejä, ja korrelaatio-oletukset merkityksellisten mallinnettujen riskitekijöiden välillä.
3. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, etteivät 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ole riittäviä päätelmien tekemiseksi 2 kohdassa luetelluista tiedoista, niiden on viipymättä kerättävä laitoksilta lisätietoja, joita ne pitävät tarpeellisina arviointinsa viimeistelemisen kannalta.

Päätäessään siitä, millaisia lisätietoja on tarpeen kerätä, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon laitoksen parametrien ja omien varojen vaatimusten poikkeaman olennaisuus ja merkityksellisyys. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä lisätiedot tavalla, jota ne pitävät tarkoituksenmukaisimpana, mukaan lukien kyselylomakkeet, haastattelut ja käynnit paikan päällä.

10 artikla

Markkinariskin sisäisistä menetelmistä saatujen tulosten välisten erojen arviointi

1. Tehdessään 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua markkinariskimenetelmien arviointia toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava jäljempänä 2–8 kohdassa mainittuja vaatimuksia.
2. Arvioidessaan syitä eroihin VaR-lukujen välillä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon
  - a) mahdolliset vaihtoehtoiset homogenisoidut VaR-laskelmat, joita EPV saattaa esittää direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa raportissaan, saatavilla olevien voitto–tappio-tietojen perusteella;
  - b) havaittu hajonta VaR-luvussa, jonka laitokset ovat ilmoittaneet täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/2070 mukaisesti.
3. Historiallista simulaatiota käyttävien laitosten osalta toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava vaihtelua, jota on havaittu sekä vaihtoehtoisissa homogenisoiduissa VaR-laskelmissa että laitosten 2 kohdan mukaisesti ilmoittamissa VaR-tiedoissa, jotta voidaan määrittää, millaisia vaikutuksia on laitosten historiallisessa simulaatiossa käyttämällä eri vaihtoehtoilta.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava laitosten välistä hajontaa yksittäisiin vertailusalkkuihin sisältyvien riskitekijöiden osalta käyttämällä havaittua volatilitteettia ja havaittua korrelaatiota voitto–tappio-vektorissa, joka on peräisin laitoksilta, jotka soveltavat historiallista simulaatiota yksittäisiin salkkuihin.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on analysoitava laitoksen VaR-malleja sellaisten salkkujen osalta, joiden voitto–tappio-aikasarja saattaa erota merkittävästi direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa EPV:n raportissa yksilöityjen laitoksen vertaisryhmien voitto–tappio-aikasarjasta, vaikka kyseisen salkun lopullinen omien varojen vaatimus absoluuttisina lukuina olisi verrattavissa laitoksen vertaisryhmien lopulliseen omien varojen vaatimukseen.
6. Lisäksi VaR-, sVaR- ja IRC-laskennassa sekä korrelaatiokaupankäynnissä käytettyjen mallien osalta toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava lakisääteisten vaihtelutekijöiden vaikutuksia direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa EPV:n raportissa annettujen tietojen perusteella kokoamalla yhteen eri mallinnusvaihtoehtojen tulokset.
7. Arvioituaan eri sääntelyvaihtoehtoista johtuvia vaihtelun syitä toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, johtuuko jäljellä oleva vaihtelu ja omien varojen vaatimusten aliarvioiminen yhdestä tai useammasta seuraavista:
  - a) väärinkäsitykset, jotka koskevat positioita tai valittuja riskitekijöitä;

- b) puutteellinen mallin täytäntöönpano;
- c) puuttuvat riskitekijät;
- d) erot kalibroinnissa tai tietosarjoissa, joita käytetään mallisimulaatioon;
- e) malliin sisältyvät ylimääräiset riskitekijät;
- f) vaihtoehtoiset mallioletukset;
- g) laitoksen soveltamasta menetelmästä johtuvat erot.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on vertailtava salkuista saatuja tuloksia, jotka eroavat toisistaan ainoastaan tietyn riskitekijän osalta, sen määrittämiseksi, ovatko laitokset sisällyttäneet tällaisen riskitekijän osaksi sisäisiä mallejaan yhdenmukaisesti vertaislaitosten kanssa.

11 artikla

Omien varojen määrän arviointi markkinariskin sisäisten menetelmien yhteydessä

1. Arvioidessaan yksittäisten laitosten omien varojen määrää toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon
  - a) omien varojen määrä kussakin yksittäisessä salkussa;
  - b) yksittäisten laitosten yhdistetyissä salkuissa soveltaman hajautusedun vaikutukset vertailemalla edellä a alakohdassa tarkoitettujen yksittäisten salkkujen omien varojen summaa yhdistetyn salkun omien varojen määrään direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun EPV:n raportin mukaisesti.
2. Arvioidessaan yksittäisten laitosten omien varojen määrää toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon myös
  - a) valvontatarkoituksissa asetettujen korotustekijöiden vaikutukset;
  - b) niiden valvontatoimien vaikutukset, joita ei oteta huomioon EPV:n keräämissä tiedoissa.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER